

ЗАТВЕРДЖУЮ

Заступник голови приймальної комісії

проректор з наукової роботи

Київського національного університету

імені Тараса Шевченка

Ганна ТОЛСТАНОВА

2024 р.

**ПРОГРАМА
ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
ДО АСПРАНТУРИ (АД'ЮНКТУРИ)
на здобуття ступеня доктора філософії
(третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти)**

**ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ 06 ЖУРНАЛІСТИКА
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 061 ЖУРНАЛІСТИКА**

ОСВІТНЬО-НАУКОВА ПРОГРАМА «ЖУРНАЛІСТИКА»

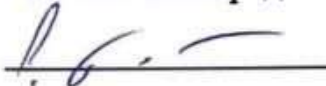
Розробник програми: Володимир РІЗУН, завідувач кафедри соціальних комунікацій, доктор філологічних наук, професор

УХВАЛЕНО

Вченою радою Навчально-наукового інституту журналістики

«07» травня 2024 р., протокол №15

Голова вченої ради ННІ журналістики

 Юрій БОНДАР

Гарант освітньо-наукової програми Володимир РІЗУН

Додаткове фахове вступне випробування проводиться для осіб, що беруть участь у конкурсі для здобуття ступеня доктора філософії на основі ступеня магістра, ОКР спеціаліста, здобутого за іншою спеціальністю. Додаткове фахове вступне випробування має кваліфікаційний характер та оцінюється за двобальною шкалою – «склав/ не склав». У випадку, якщо абітурієнт не склав додаткового фахового вступного випробування, він втрачає право брати участь у конкурсному відборі на спеціальність 061 Журналістика.

Додаткове фахове вступне випробування передуює іспиту з фаху.

Додаткове фахове вступне випробування проводиться у формі тесту. Тест складається з 20 питань з варіантами відповідей. В одному питанні передбачено лише одну правильну відповідь. Час, відведений на розв'язання тесту, не може перевищувати 90 хвилин.

Вступник отримує оцінку «склав», якщо набирає не менше 60 балів (12 і більше правильних відповідей в тесті).

Вступник, який набирає менше 60 балів (менше 12 правильних відповідей в тесті) за додаткове фахове вступне випробування, вибуває з конкурсного відбору на спеціальність 061 Журналістика.

Усі вступні випробування проводяться у письмовій формі або мають обов'язкову письмову складову. Письмові роботи вступників шифруються. В письмовій роботі дозволяється зазначати прізвище, ім'я та по батькові вступника лише в спеціально зазначеному місці титульного аркуша. Будь-які особливі позначки в тестовій роботі (малюнки, знаки, слова, фрази, ПІБ автора) заборонені.

Під час вступних випробувань абітурієнтам ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ використовувати будь-які електронні засоби (диктофон, смартфон, медіаплеєр, планшет, смартвоч, ноутбук та ін.).

**Перелік питань, які виносяться на додатковий вступний іспит
зі спеціальності 061 Журналістика освітньо-наукової програми підготовки
докторів філософії (ад'юнктів)**

1. У яких творах неможливо відтворити дискурс:
2. Слова автора в надрукованому чи написаному вигляді це:
3. У якому з наведених рядку всі речення є односкладними?
4. Яка умова не є обов'язковою для однорідних членів речення:
5. Ефективність комунікації вимірюється:
6. Інформаційний простір держави – це:
7. Масова комунікація за своєю природою є:
8. Які чинники лягли в основу жанроутворення?
9. На які запитання відповідають інформаційні жанри?
10. До інформаційних жанрів фотожурналістики належить:
11. Яка стаття закону Про телебачення та радіомовлення забороняє попереднє втручання у зміст телерадіопрограм?
12. Яка стаття закону Про інформаційні агентства забороняє зобов'язувати агентство поширювати відхилену ним інформацію?
13. Журналістика як професія – це:
14. Велика кількість різноманітної інформації в інформаційному просторі:
15. Втручання в особисте життя є виправданим:
16. Ключовим методом інформаційної екології є:
17. Авторська колонка є жанровим різновидом:
18. Фонові знання – це:
19. Категорія образності найменше виявляється у стилі:
20. Яку помилку містить конструкція «Четверта спеціалізована виставка нафтогазової промисловості, що пройшла в Києві 23–26 жовтня, схоже, відзначилася кількома нюансами, які мають найменший стосунок до специфіки цієї галузі. По-перше, бездоганною роботою «сек'юриті» (наче йшлося про виставку суперсучасних технологій так званого подвійного призначення)»?
21. Яка з названих характеристик не входить до критеріїв інформаційного комфорту як найменш важлива?
22. Масова комунікація є:
23. Чи повинен журналіст узгоджувати текст інтерв'ю з інтерв'ююваним?
24. Який із наведених жанрів телебачення і радіомовлення належать до інформаційних?
25. Які основні кольори телебачення?

26. У який термін редакція повинна спростувати інформацію, реагуючи на вимогу фізичної чи юридичної особи?
27. Домінуюча функція журналістики:
28. Для висвітлення інформації про хвору дитину журналістові необхідно:
29. До сатиричних публіцистичних жанрів не належить:
30. Задум автора, що втілюється в мовну матерію твору, називається:
31. У якому реченні «що» є сполучним словом?
32. Особливістю сучасної української літературної мови є обмежене вживання:
33. Інформаційна безпека не включає такого компонента:
34. Масифікація людини відбувається за умови:
35. Якого різновиду статті не існує?
36. Чи має стаття часові і просторові межі?
37. Де була ратифікована Європейська конвенція про захист прав людини і основоположних свобод?
38. Медіа в демократичній структурі суспільства є:
39. Обов'язковою умовою висвітлення терористичних актів є:
40. У якому жанрі відсутня усталена композиційна структура?
41. До методів протидії інформаційним атакам не належать:
42. Що є предметом дослідження в огляді?
43. Що оцінює рецензія?
44. Що означає термін «подкаст»?
45. «Правило третин» ділить зображення на:
46. Частина фону, яка при певних умовах сприймається як самостійна фігура, – це:
47. Максимальне покарання, відповідно до Кримінального кодексу України, за умисне перешкоджання законній професійній діяльності журналіста:
48. Передумовами вільної діяльності журналіста є:
49. Одним із пунктів службових етичних обов'язків є:
50. До ознак якісної преси не належить:
51. Засновником жанру есе вважається:
52. Перебіг дії у творі це:
53. Дружній шарж покликаний у жартівливій гумористичній формі показати героїв:
54. Які в сучасному українському журналістикознавстві виділяють різновиди нарису?
55. Що означає термін «інформаційний привід»?
56. Протягом якого терміну Розпорядник інформації (відповідно до закону Про порядок доступу до публічної інформації) повинен дати відповідь на запит?

57. Основними характеристиками журналістської інформації є:
58. Основоположними принципами професійної журналістської діяльності є:
59. Об'єктом екології ноосфери є:
60. До художньо-публіцистичних жанрів не належить:

Список літератури для підготовки

1. PR в органах державної влади та місцевого самоврядування (за заг. ред. В.М. Бебика і С.В. Куніцина). Київ, 2003.
2. Бебик В. М. Інформаційно-комунікаційний менеджмент: психологія, технології і техніка паблік рилейшнз. Київ: МАУП, 2005. 440 с.
3. Видавничча справа та редагування в Україні: постаті і джерела (XIX – перша половина XX ст.: навч. посіб. Львів: Світ, 2003.
4. Владимиров В. М. Журналістика, особа, суспільство: проблема розуміння / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ, 2003. 282 с.
5. Животко А. П. Історія української преси: навч. посіб. для студ. ф-тів журналістики вищих закл. освіти / М. Тимошик (упоряд.). Київ: Наша культура і наука, 1999. 368 с.
6. Журналістська педагогіка в контексті Болонського процесу / упоряд.: А. І. Мамалига, Ю. П. Єлісовенко; за заг. ред. В. В. Різуна; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ, 2007. 608 с.
7. Закон України «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 рр.» // Голос України. 2007. 9 січ. №537. № 21 (4021). С. 8–10.
8. Закон України «Про медіа» / Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2023. №№ 47–50. 120 с.
9. Запаско Я., Мацюк О., Стасенко В. Початки українського друкарства. Львів: Центр Європи, 2000. 222 с.
10. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості: підруч. 2-ге вид., перероб. і допов. Львів: ПАІС, 2004. 268 с.
11. Зернецька О. В. Глобальний розвиток систем масової комунікації і міжнародні відносини. Київ: Освіта, 1999. 351 с.
12. Іванов В.Ф. Основні теорії масової комунікації і журналістики. Київ: Академія української преси, 2010. (chrome-extension://efaidnbmninnibrcapjpcgglefindmkaj/https://www.aup.com.ua/uploads/TMbook.pdf).
13. Іванов В. Ф. Соціологія масової комунікації: Навчальний посібник. Київ: Центр вільної преси, 1999. 212 с.
14. Іванов В., Сердюк В. Журналістська етика. Київ: Вища школа, 2006. 232 с.
15. Іванов В. Ф. Контент-аналіз: Методологія і методика дослідження: Навчальний посібник. Київ: ІСДО, 1994.
16. Ісаєвич Я. Українське книговидання: витоки, розвиток, проблеми. Львів: Ін-т українознавства, 2002. 520 с.
17. Канетті Еліас. Маса і влада. Київ: Видавничий дім “Альтернативи”, 2001. 416 с.
18. Капелюшний А. О. Редагування в засобах масової інформації. Львів: ПАІС,

2005. 304 с.

19. Капелюшний А. О. Стилiстика редагування журналістських текстiв: Практичні заняття. Львів: Паіс, 2003.

20. Королько В. Г. Паблік рилейшнз. Наукові основи, методика, практика. Підручник, 2-е вид. доп. Київ: Видавничий дiм „Скарби”, 2001. 400 с.

21. Крайнікова Т. С. Коректура: Підручник. Київ: Наша культура і наука, 2005.

22. Ла Рош, фон Вальтер. Вступ до практичної журналістики. Київ: АУП, 2005. 229 с.

23. Лалл, Джеймс. Мас-медіа, комунікація, культура. Глобальний підхід. Київ: “Вид-во “К.І.С””, 2002. 264 с.

24. Лизанчук В. В. Основи радіожурналістики. Київ: Знання, 2006. 341 с.

25. Мащенко І. Г. Хроніка українського радіо і телебачення в контексті світового аудіовізуального процесу. Київ: Україна, 2005. 384 с.

26. Михайлин І. Л. Історія української журналістики ХІХ століття: підручник. Київ: Центр навчальної літератури, 2003. 720 с.

27. Михайлин І. Л. Основи журналістики: Підручник. Вид. 3-е доп. і поліпш. Київ: ЦУЛ, 2002. 284 с.

28. Москаленко А. З. Теорія журналістики: Підручник. Київ: «Експрес-об’ява», 1998. 337 с.

29. Огієнко І. Історія українського друкарства / упорядк., передмова і примітки М. Тимошика. Київ: Либідь, 1994.

30. Основи інформаційного права України: навч. посiбник / В. С. Цимбалюк, В. Д. Гавловський, В. В. Гриценко та ін., за ред. М. Я. Швеця, Р. А. Калного та П. В. Мельника. Київ: Знання, 2004. 274 с.

31. Партико З. В. Теорія масової інформації: конспект курсу лекцій. Київ, 2004. 200 с. [Рукопис].

32. Потятиник Б. Медіа: ключі до розуміння. Львів: ПАІС, 2004. 312 с.

33. Різун В.В. До питання про соціальнокомунікаційні наукові проблеми і наукові проблеми взагалі. 2016. DOI: [10.13140/RG.2.2.14919.37282](https://doi.org/10.13140/RG.2.2.14919.37282)

34. Різун В. В. Начерки до методології досліджень соціальних комунікацій // Психолінгвістика.- Переяслав-Хмельницький: ПП «СКД», 2012. Вип. 10. С. 305—314. (https://www.researchgate.net/publication/359899976_Nacerki_do_metodologii_doslidzen_socialnih_komunikacij)

35. Різун В. В. Основи журналістики у відповідях та заувагах / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ, 2004. 80 с. (DOI: [10.13140/RG.2.2.10643.55840](https://doi.org/10.13140/RG.2.2.10643.55840))

36. Різун В. В. Проблеми і перспективи розвитку журналістської освіти в Україні початку ХХІ століття / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ, 2004. 19 с.

37. Різун В.В. Про розвиток науки про соціальні комунікації. 2022.

DOI: [10.13140/RG.2.2.25290.44488/1](https://doi.org/10.13140/RG.2.2.25290.44488/1)

38. Різун В. В., Трачук Т. А. Нарис з історії та теорії українського журналістикознавства: моногр. / Київ. нац. ун-т імені Тараса Шевченка. Київ, 2005. 232 с.
39. Різун В. На передовій журналістської освіти в Україні / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ, 2003. 24 с.
40. Різун В. В. Літературне редагування. Київ: Либідь, 1996. 240 с.
41. Різун В. В. Теорія масової комунікації: Підручник. Київ: Просвіта, 2008. 260 с.
42. Різун В. В., Скотнікова Т. В. Методи наукових досліджень у журналістикознавстві: навчальний посібник. Київ: ВПЦ «Київ. ун-т», 2005. 104 с.
43. Романюк М. Українське пресознавство на порозі ХХІ століття. Львів, 2000. 110 с.
44. Стратегія і тактика комунікацій із громадськістю для організацій третього сектора: метод. посіб. / за ред. В. Г. Королька. Київ: 2003. 216 с.
45. Тимошик М. Видавничий бізнес: Погляд журналіста, видавця, вченого. – К.: Наша культура і наука, 2005.
46. Тимошик М. Історія видавничої справи: підруч. Київ: Наша культура і наука, 2005 (перевидання 2007 р.).
47. Тихомирова Є. Б. Зв'язки з громадськістю: навч. посіб. Київ: НМЦВО, 2001.
48. Українське журналістикознавство. Дисертаційні дослідження, 1982-2000 рр.: Бібліографічний покажчик / Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка, Ін-т ж-ки; уклад. Б. І. Черняков. Київ, 2000. 63 с.
49. Українське телебачення: вчора, сьогодні, завтра / за загал. ред. І. С. Чижа. Київ: «Дирекція ФВД», 2006. 648 с.
50. Фінклер Ю. Е. Мас-медіа та влада: технологія взаємин. Львів: Аз-Арт, 2003. 212 с.
51. Чекмишев О.В. Основи професійної комунікації. Теорія і практика новинної журналістики: підруч.-практ. Київ: ВПЦ «Київ. ун-т», 2004. 130 с.
52. Чічановський А. А. Новина в журналістиці. Київ: Грамота, 2003. 48 с.
53. Шкляр В. І. Мас-медіа і виклики нового століття. Київ: Грамота, 2003. 48 с.